

hogy más az ő munkaerejét az ő javára értékesítse; az adott esetben azonban abból kiindulva, hogy a feleség a férjnek a fenti módon való alkalmazásával szándékosan közreműködött abban, hogy a férj ellen a tartási követelés behajtható ne legyen, ezért a tartási követelésért felelős.

Evangelikus egyházközség a javára történt ajánlás ellenében az ajándékozó családjának sirboltját karbantartja és disziti. Kimondotta az R. G., hogy ez nem tekinthető vállalkozói (műbér) szerződésnek, csupán donatio sub modo fog fog fenn. Az evangelikus egyház nem alanya a forgalmi életnek, nem vállalkozó, aki műbér-szerződéseket szokott kötni. Gyakran magára vállalja ugyan temetőiben fekvő sírköveknek gondozását és szépitését, de ebben nem a forgalomban irányadó szempont: szolgáltatás és ellenszolgáltatás kicserélése vezérli, hanem az a körülmény, hogy a sírápolásban megnyilvánuló kegyelet fejlesztése, saját — etikai — céljának egyenesébe esik.

Viszont az „alapító“ ajándékával nem csupán a vele járó gazdasági előnyt (ellenértéket) szokta szem előtt tartani, hanem jótékonytságot is akar gyakorolni. Előzt az ilyen ajándék rendszerint olyan összegű, hogy *hozadéka* bőségesen fedezi a sírápolás költségeit, állagához azonban nem kell nyulni, úgyhogy ha valamikor a meghagyás tárgytalanná válnék, az állag mint tehermentes juttatás kerül az egyház tulajdonába. (374/25. IV. J. W. 1926. 8. Rsp.)

Francia joggyakorlat. *Részvénytársaság* felszámolója az igazgatókra az ügyvitelben állítólag elkövetett súlyos mulasztások miatt 300.000 frank kártérítést rótt ki. A közgyűlés felmentést adott az igazgatóknak, de az alapszabályok megkövetelte vétum csak saját maguknak a részvényesi minőségben szavazó igazgatóknak szavazatával jött létre. A semmitőszék a megtámadásnak helyt nem adó határozat elleni jogorvoslatnak helyt nem ad, mert habár a r.-t. igazgatói, mint az r.-t. megbizottai, felelősek a közgyűlésnek, nincs törvényes akadálya annak, hogy ellenkező alapszabályi rendelkezés hiján, őket a részvényesi minőségüknel fogva megillető jog alapján résztvegyenek azon közgyűlés határozathozatalában, amely az ő felelőségükről határoz. (Cour de Cassation, 1925. jul. 29., Revue des Sociétés, 1926. január.)

A *szovjet áttal* bezárt bank Franciaországban letelepült igazgatói nem ügködhetnek joghatályosan mint igazgatóság, habár alapszabályszerű számban vannak is együtt, ha nem igazolják, hogy a társaság székhelyét szabályszerűen Franciaországba helyezték át, ami által a társaság nemzetisége megváltoznék. (Tribunal Civil de la Seine 1925. május 15., Revue des Sociétés 1926. január.)

Az *orosz szovjet* államossította a biztosítási ügyet és az orosz biztosítótársaságokat „likvidálta“. Cie Assurance Russe Le Nord (de Moscou) orosz biztosító nevében annak administrateur déléguéje követelést érvényesít 2 másik nem orosz biztosító ellen. Elutasítás többek közt azon az alapon, hogy a fentiek szerint